

2. hét

Az óra témája

A laboron bemutatásra kerül:

- `char`, `unsigned char` típus,
- bit operátorok (`~`, `&`, `|`, `^`, `<<`, `>>`),
- elágazások (`if-else`, `switch-case`)
- `int scanf(const char *format,...);`

Mintafeladat

A következő példaprogram a `char`, `unsigned char` típusokkal végez műveleteket bit- és logikai operátorokkal.

Forráskód

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    char c, b, a, d1, d2, d3, d4, d5;
    unsigned char uc;

    a = 65;
    b = 'A';
    c = b + 1;

    printf ( "char size = %d\n", sizeof(c) ); // char típus merete
    printf ( " %d %d\n", a, b );
    printf ( " %c %c\n", a, b );

    printf ( " %c %d\n\n", c, c );

    d1 = 80;
    d2 = 'e';
    d3 = 't';
    d4 = 'e';
    d5 = 'r';

    printf ( " %c%c%c%c%c\n", d1, d2, d3, d4, d5 );

    uc = 128;
    c = 128;

    printf( "c = %d\n", c, c );
    printf( "uc = %d\n\n", uc, uc );

    // ~ egyes komplementes kepző operator
```

```

c = 1;
printf( "c = %d \t ~c = %d\n", c, ~c );

// <<   jobbra eltolas operator (shifteles)
a = 0b00000001;
printf( " a = %d\n", a );
a = a << 3;
printf( " a << 3 = %d\n", a );

// >>   balra eltolas operator (shifteles)
printf( " a = %d\n", a );
a = a >> 3;
printf( " a >> 3 = %d\n", a );

// &     bitenkenti es kapcsolat
printf("\n");
a = 0b00000100;
b = 0b00110100;
printf ( " a & b = %d\n", a & b );
printf ( " a && b = %d\n", a && b ); // logikai es kapcsolat

// |     bitenkenti vagy kapcsolat
printf("\n");
a = 0b00000100;
b = 0b00000011;
printf ( " a | b = %d\n", a | b );
printf ( " a || b = %d\n", a || b ); // logikai vagy kapcsolat

// ? :   felteteles ertekadas
printf("\n");
b = 45;
c = b & 0b00000001;
printf ( " %d %s \n", b, (c ? "paratlan" : "paros") );
b = 44;
c = b & 0b00000001;
printf ( " %d %s \n", b, (c ? "paratlan" : "paros") );

return 0;
}

```

Mintafeladat

A következı példaprogram az elágazást mutatja be. Egy változóba beolvasunk egy számot az `int scanf(const char *format,...)` függvény segítségével, majd egy `if-else` szerkezettel megvizsgáljuk, hogy a beolvasott szám értéke nagyobb-e, mint 3. Figyelem! A program nem kezeli le, ha szám helyett más (például betűket vagy írásjeleket) viszunk be.

Forráskód

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{

```

```

int a;

printf( "Adjon be egy szamot: " );
scanf( "%d", &a );
printf( "\n" );

if ( a > 3 )
{
    printf( "%d nagyobb mint 3.\n", a );
}
else
{
    if ( a < 3 )
    {
        printf( "%d kisebb mint 3.\n", a );
    }
    else
    {
        printf( "%d egyenlo 3-mal.\n", a );
    }
}

return 0;
}

```

Magyarázat

A kódban látható, hogy a `scanf("%d", &a);` függvénynél nem az a változót, hanem annak memóriacímét adtuk át a címképző operátor segítségével (`&a`). A `%d` `scanf specifier` mondja meg, hogy egy előjeles decimális egészt szeretnénk beolvasni.

Mintafeladat

Készítsük el az előző programot `switch-case` szerkezettel.

Forráskód

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    int a;

    printf( "Adjon be egy szamot (0-9): " );
    scanf( "%d", &a );
    printf( "\n" );

    switch ( a )
    {
        case 0 :
        case 1 :
        case 2 :
            printf( "%d kisebb mint 3.\n", a );
            break;
        case 3 :
            printf( "%d egyenlo 3-mal.\n", a );
    }
}

```

```
        break;

    default :
        printf( "%d nagyobb mint 3.\n", a );
    }

    return 0;
}
```

Magyarázat

A `switch-case` szerkezet jellemzője, hogy az első igaz ág után következő valamennyi ág végrehajtódik. Ennek elkerülése érdekében valamennyi `case` ágot a `break` utasítással szoktunk lezárni, így kerülve el, hogy az utána következő ágak is végrehajtódjanak. A fenti példában azonban kihasználjuk a C nyelv ezen tulajdonságát hiszen bármely háromnál kisebb `case` ág igaz, a `printf("%d kisebb mint 3.\n", a);` kiírás fog végrehajtódni, ha a értéke kisebb háromnál. Ha egyetlen `case` feltétel sem teljesül, akkor a `default` ág hajtódik végre, amennyiben létezik.